

at faa en til Produktionsomkostningerne svarende, rimelig Pris, ikke mindst det mindre Jordbrug, da det store Landbrug behersker flere Raavarer end det lille. Det er rigtigt. Men jeg maa tilstaa, at for de fleste Prisers Vedkommende paa den dyriske Produktions Omraade er det allerede nu Verdensmarkedets Pris, der er den bestemmende, og for at faa en rimelig Pris, der svarer til Produktionsudgifterne, er vi nu som før interesserede i at holde vor Produktion nede i en rimelig Pris. Det er rigtigt, at det store Landbrug har flere af disse Varer end det mindre. Det er maaske ogsaa derfor, at man fæster Opmærksomheden saa stærkt ved at faa Raavarerne saa højt op i Pris som vel muligt.

Saa sagde det ærede Medlem, at de danske Landbrugere altid betalte Verdensmarkedets Pris for de Raavarer, de fik, men at de ikke kunde faa en tilsvarende Pris for det, de solgte. Dette er kun delvis rigtigt. Staten har foretaget Nedsættelse af Prisen paa mange Ting, som bruges i det danske Landbrug. Vi har faaet nedsat Prisen paa Norgessalpeter. Vi har tidligere under Krigen nedsat Priserne paa Majs for at skaffe taaleligere Produktionsvilkkaar for det danske Landbrug. Hvad angaar Afgifterne, der svares af dansk Landbrugseksport, nævnedes det ærede Medlem Afgiften af Kød, der har andraget ca. 25 Mill. Kr., og Afgiften af Frø. Afgiften af Kød har ganske vist andraget 25 Mill. Kr., men for mig staaer det saaledes, at denne Ordning, der medførte, at der efter den sidste Kødlov fra 1. Juli til 15. Marts er brugt 33½ Mill. Kr. af Statens Midler og kun indgaaet 2½ Mill. Kr. i Eksportafgift, neppe var til Skade for det danske Landbrug, og hvad angaar Afgiften af Frø, er den til en vis Grad blevet brugt til Nedsættelse af Prisen paa Frø til de Landmænd, der skulde købe det. Det var en Afgift, man forlangte af de faa Procent af de danske Landbrugere, der var Frødyrkere, for at skaffe taaleligere Priser for de andre, lad os sige 99 pCt. af danske Landmænd. Der blev et lille Overskud til sidst, ganske betydningsløst i Forhold til de Summer, der er omsatte.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige et Par Ord om det Spørgsmaal, det ærede Medlem fra Rønne fremsatte angaaende, hvem der er Skyld i, at Staten ikke har forsynet sig i højere Grad, end Tilfældet har været, med Majs til Ombytning. Vedrørende denne Sag ved jeg kun det, der er foregaaet i det staaende Landbrugsudvalg. Der blev oprettet en Fodercentral, som

skulde købe de nødvendige Foderstoffer og prøve paa at foretage disse Indkøb paa en saadan Maade, at Prisen paa Foderstoffer kunde blive nedsat og ikke give større Avancer end rimeligt. Aftale derom er truffet paa det Grundlag, at naar en af de 3 Parter opsagde Kontrakten, skulde den ophøre med 3 Maaneders Varsel. Man drøftede Spørgsmaalet indenfor det staaende Landbrugsudvalg, og det store Landbrug holdt bestemt paa, at naar Flertallet i Udvalget var for Opsigelse, skulde Overenskomsten opsiges. Vi fra vor Side hævdede, at man, hvis der ikke kunde opnaas Enighed om Opsigelse af den Overenskomst, der laa til Grund for Fodercentralen, skulde indstille Sagen til Indenrigsministeriet, der da kunde afgøre Spørgsmaalet. Indenrigsministeren maatte bøje sig for det store Landbrugs Paastand om, at det var Flertallet, der afgjorde Spørgsmaalet, og Følgen deraf var, at da Spørgsmaalet om Overenskomstens Forlængelse forelaa paa Grund af Sandsynligheden for, at Priserne vilde stige i Verden, saaledes at man skulde foretage nye Indkøb hurtigst muligt, hvis man skulde undgaa Stigning, var det store Landbrug imod Forlængelsen. Man tog Anstand en Uge, og efter denne Uges Forløb stemte man Overenskomsten ned med 1 Stemmes Flertal — der var 6, der stemte for en Forlængelse af Overenskomsten —, og dermed afskar man Muligheden for, at der hurtigt kunde ske Indkøb til rimelige Priser, for at Staten kunde skaffe sig det Ombytningskorn, der var nødvendigt, og som for Resten — det maa jeg indskyde — var forlangt af alle — selv det store Landbrugs Repræsentanter har forlangt Ombytning af Majs for al afleveret Vintersæd. Man gjorde alt, hvad man kunde, for, at Staten ikke kunde komme i Besiddelse af de Kornmængder, der var nødvendige til denne Ombytning. Det viste sig, at til Trods for, at Andelsforeningernes Repræsentanter i Fodercentralen af handelsmæssige Hensyn var stemte for at forlænge Overenskomsterne, stemte det store Landbrugs Repræsentanter i det staaende Landbrugsudvalg Sagen ned med 7 Stemmer mod 6.

Jeg vil gerne anføre dette, fordi det staaer i Forbindelse med et andet Forhold, som det ærede Medlem fremdrog. Jeg hører dels af det ærede Medlems Udtalelse og dels af den Skrivelse, det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) har overrakt den højtærede Minister, at nu vil man ikke fra Landboforeningernes Side længere være i Stue med Husmændene, selv om man